

Stichting Grondvest
Redactie: Gasthuislaan 22
6883 JD Velp
026-3610689

Derde kwartaaluitgave 2008

Inhoud	pag.
Van de redactie	1
Hoe oud is de financiële crisis en hoe oud zal zij worden?	2
fysiocratie	
klassieken	3
vrije markt	
socialisme	4
ecologie	5
crisis 2008	6
Tien geboden voor een rechtvaardig en ecologisch fiscaal systeem	7
Belasting Onttrokken Waarde en Basis Inkomen in de Nederlandse economie	9
Opbrengst BOW en de financiering van Basisinkomen en Overheidsbestuur	10
Wat kost een rechtvaardig basisinkomen voor jong en oud en hoeveel BOW moet hiervoor worden geïnd	12
Na invoering van BOW en Basisinkomen	13
Is de monetaire en dollar crisis te vermijden of niet ?	
het scenario voor een het rijke Oosten, China en Japan	14
de antwoorden zijn redelijk eenvoudig	15
het scenario ziet er ongeveer zo uit:	
Conclusie	16
Wie was Ernst Friedrich Schumacher	17

Van de redactie

Deze grondvest is geheel gewijd aan de kredietcrisis en daardoor erg verlaat. Wij vonden het belangrijk om de discussies te volgen en een zinnig Georgistisch commentaar te leveren. Veel schrijvers uit het Georgistische kamp hebben al meer dan een eeuw lang kritiek geleverd op de verscholen en achterliggende problemen die de crises veroorzaakten. Ook Nederlandse Georgisten leverden kritiek die door de politiek doorgaans werd genegeerd. Kranten reageren wel. Willemien Weerman van De Gelderlander interviewde 10 jaar geleden de voorzitter van Grondvest die voorspelde dat het financiële systeem wereldwijd zou instorten. Het werd een pagina groot artikel dat De Gelderlander op 24.3.'99 afdruckte.

Hoe oud is de financiële crisis en hoe oud zal ze worden ?

door Wim Sweers

Wanneer is de financiële crisis waarin we ons nu bevinden begonnen? Vier jaar geleden? Of was het 10 jaar? Er waren telkens signalen dat er iets mis was. In Grondvest is hieraan regelmatig aandacht besteed en er werden voorstellen gedaan om de crisis te bestrijden.

In de Georgistische visie is de huidige crisis alleen een dieptepunt in de economische ontwikkeling zoals er meerdere dieptepunten zijn geweest. De financiële crisis is al twee en een halve eeuw oud en behalve de waargenomen dieptepunten is deze voor de doorsnee burger niet altijd zichtbaar geweest.

Handel

Als oorzaak van de financiële crisis is de handel aan te wijzen.

De ontdekkingsreizen in de 16de en 17de eeuw leverde wingebieden op en een flinke handelsvloot om de goederen uit de wingebieden van producent naar consument te brengen .

Tot aan de 18^e eeuw was de bedrijvigheid een locale en regionale aangelegenheid met korte afstand, naar tijd en plaats, tussen producent en consument: “gelijk oversteken” en “boter bij de vis” Hierdoor was er nog geen behoefte aan krediet. Door de grote afstand in tijd en ruimte tussen de producent (in de wingebieden) en de consument (in het thuisland) ontstond behoefte aan een handelsorganisatie die op haar beurt krediet behoefde om afstanden en onlosmakelijk verbonden schaalvergroting te financieren.

De bedrijvigheid in die dagen en de begeleiding c.q. stimulering door de overheid was niet bepaald doelmatig te noemen en werd beheerst door de koopmansgeest: zo snel en zo veel mogelijk winst maken.

Het steeds intensiever wordende handelsverkeer, toename van de productie en verbreding van de afzet (export) leidde tot rijkdom van Europese landen. Bij de overheden die deze ontwikkeling waarnamen drong zich de vraag op naar de bronnen van de ‘economische’ groei.

Dat handel dé bron was van alle welvaart heeft lange tijd de 'economische' politiek van de West Europese landen beheerst.

Deze gouden tijd van de kooplieden wordt aangeduid als de periode van het mercantilisme. (17e tot midden 18e eeuw).

Fysiocraten

De bevoorrechte positie van de 'handel' tijdens het Ancien regiem en de koopmans mentaliteit van de heersende klasse, zo snel en zo veel mogelijk winst maken veroorzaakte veel onrust bij de overwegend agrarische samenleving. De voortdurende achterstelling van de landbouw bij de handel, hoge belastingen, tollen, herendiensten etc., belemmerde de agrarische bevolking ernstig in zijn economische ontwikkeling. Deze achterstelling van de Franse agrarische bevolking werd een van de oorzaken van de Franse Revolutie.

De lijfarts van Lodewijk XV Francis Quesnay zag het gevaar van de achterstelling van de verarmde landbouwende bevolking en deed een poging tot opwaardering van de landbouw als belangrijkste welvaartsbron.

In 1758 verscheen van Francis Quesnay "*tableau economique*" En daarmee ontstond de stroming die als fysiocratie werd aangeduid. F Q beschouwde de bedrijvigheid ('economie') als een kringloop zoals de bloedsomloop in het menselijk lichaam. Hij zag drie groepen in dat proces optreden:

- 1 de grootste en belangrijkste groep, de landbouwende boerenbevolking. Hij noemde die de 'classe productive',
- 2 de groep industrie en handel, de 'classe stérile'
- 3 adel en geestelijkheid, de eigenaren, de 'classe propriétaire'

Twintig jaar na "*tableau economique*" brak toch de F R uit.

Door de Franse Revolutie werd de bevoorrechting van adel en geestelijkheid ongedaan gemaakt. En velen van hen vielen ten offer onder de valbijl van de guillotine.

Hebben de fysiocraten een belangrijke bijdrage geleverd voor het denken over economie, de corrigerende invloed van de fysiocraten, het terugdringen van het heersende mercantilisme bleef ook na de Franse Revolutie beperkt.

Klassieken

Adam Smith de geestelijke vader van de klassieken publiceerde in 1776 zijn *An inquiry into the nature and causes of the wealth of nations*. Met de komst van de Engelse klassieke school (belangrijkste representanten waren Adam Smith, David Ricardo, Thomas Malthus en John Stuart Mill) verdween de idee dat de landbouw de bron van alle welvaart is en werd arbeid en arbeidsverdeling als belangrijkste welvaartsbron aangemerkt en wordt voor overheidsfinanciering de arbeidsbelasting ingevoerd. Door de arbeid te belasten was de werkende en producerende bevolking weer het kind van de rekening. Dit was niet door Adam Smith bedoeld, ook hij bestreed het mercantilisme. Smith had veel vertrouwen in de natuurlijke orde en was tegen overheidsingrijpen waar de mercantilisten juist op aandrongen. Alzo ontstaat een economisch systeem vrij van overheidsbemoeienis, het *economisch liberalisme*.

Vrije markt

Door technische ontwikkeling en betere productie methoden groeien industrie en handel. Er wordt meer geproduceerd dan op de lokale markt kan worden afgezet. Er wordt niet meer geproduceerd op bestelling of vraag. Producent en consument kennen elkaar niet meer. Er is geen balans meer van vraag en aanbod. Geen "gelijk oversteken en boter bij de vis" Er wordt geproduceerd voor de export, voor de *vrije markt* zonder belemmering door landsgrenzen of overheids bemoeienis.

De handel gaat zorgen voor de afzet, zij gaat op zoek naar vragers en als die niet genoeg te vinden zijn gaat zij vraag creëren (reclame)

Er ontstaat afstand in tijd en ruimte tussen productie en afzet en hiervoor is geld (krediet) nodig bij de producent die een tijdlang moet produceren zonder afzet en bij de handelaar die een tijd moet werken om een afnemer te vinden. Maar de handelaar zou geen handelaar zijn als hij niet van meerdere walletjes kan eten. Hij gaat op zoek naar kapitalisten die over veel geld beschikken en proberen met geld geld te maken en benadert ook geldmakers en kredietverleners (banken). Hij speelt ze tegen elkaar uit om zo veel en zo goedkoop mogelijk krediet te krijgen. Gaat op zoek naar een potentiële producten afnemer zonder voldoende financiële middelen of krediet en biedt hem krediet of lening aan met terugbetalingsgaranties. Vervolgens verkoopt hij de terugbetalinggaranties en met de opbrengst koopt hij tegen sterk concurrente prijzen goederen in.

De grondkapitalisten van voor Adam Smith zien wel wat in de plundering van de koopman en gaan over tot oprichting van handelmaatschappijen die in staat zijn de hele planeet te plunderen

Fysiocraten en klassieken ten spijt, het mercantilisme en de mercantilistische praktijk zijn nog springlevend.

Economie wetenschappers na de klassieken hebben weinig of geen verandering kunnen aanbrengen in het 'vrije markt' handelsgedrag.

Met uitzondering van de socialistische hebben de verschenen economische 'scholen' tot aan John Maynard Keynes nauwelijks een rimpeltje in de economische vijver veroorzaakt.

Socialisme

Met de verschijning van het Communistisch Manifest van Karl Marx en Friedrich Engels in het crisisjaar 1848 werd een fikse economisch politieke dreun uitgedeeld.

Aan de Marxistische actie waren al een aantal minder harde socialistische uitingen van ontevredenheid voorafgegaan, het zogenaamde utopistisch socialisme van schrijvers als

Henri de Saint Simon, J.P. Proudhon, Louis Blanc en Robert Owen

Zij fantaseerden, droomden en hoopten dat bewustwording en goede wil een eerlijke samenleving zonder armoede zou opleveren

Georgisme

Eén en twintig jaar na het Communistisch Manifest verschijnt van Henri George het boek *Progress en Poverty*. Het werd in vele talen vertaald, ook in het Nederlands als: "Vooruitgang en Armoede"

Zowel Marx als George beoogden een betere samenleving zonder armoede en extreme rijkdom. Beiden wilden een andere economische orde.

En allebei hadden ze kritiek op de uitbuiting van de arbeidersklasse. Ze verschilden echter in de te volgen strategie.

In *Das Kapital* voorspelt Marx dat de door de 'bourgeoisie' beheerste maatschappijvorm onafwendbaar tot ineenstorting zou leiden waarna de productiemiddelen zouden worden genationaliseerd en een socialistische economie zou ontstaan.

George daarentegen wilde de bestaande liberale kapitalistische economische orde corrigeren door het belastingsysteem te veranderen. Geen belastingheffing op arbeid, en alle andere belastingen afschaffen en maar één belasting heffen op het bezit van grond, de single tax. Met een klein percentage te beginnen en geleidelijk opvoeren tot 100% van de pacht of grondwaarde. Daarmee zou het voor kapitalisten niet meer aantrekkelijk zijn om grond in eigendom te hebben. De producenten, grondgebruikers ofwel de werkende klasse maakt dan een optimaal gebruik van de grond.

Door de snelle opkomst van het marxisme in de 19e eeuw, de Russische revolutie en de vorming van de Sovjet Unie is de Georgistische idee volkomen ondergesneeuwd en in zowel het marxistische als het kapitalistische kamp doodgezwegen.

In de Sovjet Unie ontstond de centraal geleide economie die het 75 jaar zou uithouden.

In het kapitalistische kamp, het Westen bleef de situatie, de macht van de handel, de uitbuiting van de werkende massa en telkens weer optredende crises doorgaan tot de komst van John Maynard Keynes. Met zijn *The general theory of employment, interest and money* (1936) komt licht aan de horizon en Keynesiaanse revolutie genoemd. Grof gezegd komt het hierop neer dat Keynes de overheid weer rol toekent in de economie nl het sparen wanneer het goed gaat in de economie en investeren en uitgeven wanneer het slecht gaat.

Ecologisch

Nog voor het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog vinden contacten en ontmoetingen plaats tussen Keynes en de Duitser Ernst Friedrich Schumacher die vrijwel gelijk met Keynes bezig is zich te verdiepen in monetaire problemen en oplossingen. Beducht voor het opkomend nazisme neemt Schumacher de wijk naar Engeland. Hij krijgt ook de Engelse nationaliteit.

Na de oorlog stort Schumacher zich op een aantal probleemvelden die de gangbare economische wetenschap over het hoofd ziet.

Schumacher heeft het over drie crisissferen:

- 1 De menselijke natuur verzet zich mensonvriendelijke technologische, organisatorische en politieke patronen.
- 2 Het levend milieu raakt geleidelijkaan uit zijn evenwicht
- 3 Het is duidelijk dat de voorraad niet vernieuwbare grondstoffen uitgeput raken.

Schumacher spreekt van crises in de menselijke,levende en niet levende natuur. De crisis in de niet levende natuur betreft de aanslag die wordt gepleegd op de niet vernieuwbare grondstoffen door de economieën van het noordelijk halfrond. Zo verbruikt de Verenigde Staten met 6 % van de wereldbevolking 40% van de wereldgrondstoffen.

De crisis in de levende omgeving betreft het uit het evenwicht raken van de biosfeer. De verstoring van dit evenwicht komt voornamelijk uit de aanbod economie die bijna uitsluitend produceert voor de grootschalige vrije markt. Heel nadrukkelijk moet hier genoemd worden de schaalvergroting in de landbouw- en transportsystemen. De crisis in de menselijke omgeving wordt gekenmerkt door een degradatie van de morele en intellectuele kwaliteiten. Schumacher noemt dit 'culturele uitbuiting', in het bijzonder de opvoedings-vreemde behoefteschepende reclame in de media die geen enkele ruimte meer overlaat voor echte opvoeding en culturele vorming.

Schumacher onderhield ook contact met Nobelprijswinnaar, de Nederlander Jan Tinbergen, die tot aan zijn dood het comité van aanbeveling aanvoerde van stichting Grondvest. Samen met Jan Tinbergen, E. Pestel en anderen werd Schumacher betrokken in een colloquium in de Duitse Bondsrepubliek.

De kredietcrisis 2008 is een crisis met vele gezichten en kan niet worden opgelost met financiële injecties. De overheids garanties kunnen het leven van het verkeerde financiële systeem rekken maar niet tot in het oneindige. Crises zullen elkaar steeds sneller opvolgen en steeds heftiger worden en schade aanrichten als niet de onderliggende problemen en naastliggende crises worden aangepakt. Zou Schumacher nu nog leven, dan zou zijn advies zijn: "doe een flinke stap terug in bedrijvigheid, ga minder werken in die stompzinnige bulk productie die veel grondstof en materiaal verbruikt en ga met inzet van menselijke creativiteit en vindingrijkheid kwaliteitsproducten produceren voor authentiek menselijke behoeften, allereerst voor de lokale markt. Maak van de gelegenheid gebruik om nu een onvoorwaardelijk basisinkomen in te voeren om de schrijnende armoede aan de onderkant van het loongebouw op te heffen. Ecologiseer het systeem van belasting en premie inning en er is weer toekomst.

Tien Geboden van wijsheid

Een ecologisch fiscaal systeem

De toekomst van de mensheid hangt af van de wijsheid van vandaag. We moeten leren omgaan met de gaven van de planeet Aarde, en elkaar de levensruimte bieden in harmonie te leven. Dat sluit egoïsme volledig uit....!

I. Rechtvaardig

Het fiscale systeem dient de juiste maatschappelijke activiteiten te stimuleren en de verkeerde activiteiten tegen te gaan. Bij het huidige systeem worden juist diegene belast, die met hun arbeid een toegevoegde waarde leveren. En zij die waarde onttrekken en daar rijk van worden, worden door het huidige systeem ontzien. Dit is ongehoord.

II. Ecologisch

Het systeem dient de ontwikkeling van duurzaamheid te bevorderen. Wij dragen ook verantwoordelijkheid voor medemensen die buiten ons fiscaal territorium leven en ook hele generaties die nog na ons komen. Het is een grote schande dat onze belastingopbrengst voor 97% afkomstig is van de toegevoegde waarde en slechts 3% van onttrokken waarde. Dit is volledig in strijd met de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Met name artikel 1 en artikel 25.

III. Eenvoudig, helder en doelmatig

Belastinggelden moeten door de overheid gemakkelijk inbaar zijn zonder een omvangrijk en kostbaar ambtenarenapparaat. Deze eenvoud kan bereikt worden door heffingen aan het begin van de bedrijvigheid te doen in plaats van belastingen op te leggen aan het eind van de bedrijvigheid. Een ondernemer weet dan waar hij aan toe is. Hij heeft al betaald wanneer hij begint en wordt niet meer achtervolgd en op de vingers gekeken door de fiscus. Geen zwartwerken meer en wegwerken of verstoppert van bedrijfsresultaten.

IV. Stabiel en voorspelbaar

Wanneer belasting wordt geheven over de input van de bedrijvigheid, aan het begin van elke bedrijvigheid dus, is de belastingopbrengst niet afhankelijk van de dan heersende conjunctuur. En aan het eind van de rit treedt geen fiscus meer op als preferente schuldeiser en zullen bij eventuele faillissementen de werknemers preferente schuldeisers zijn en het echte 'volle loon' opeisen waarvan geen belasting meer kan worden ingehouden; de belasting is immers al aan het begin van de bedrijvigheid geïnd. De rendement (=winst) eisende reguliere kredietverleners, de banken zullen dan het gelag betalen.

V. Meer opbrengst

Wanneer belasting wordt geheven over de input van grond, grondstoffen, energie, water, lucht enz. (en ingevoerde goederen en reeds geproduceerde halffabrikaten ook als input worden beschouwd) voor elke soort bedrijvigheid, dan levert zelfs een veel lager belastingtarief veel meer belasting op. Halvering van het huidige tarief en toegepast op de input levert een verdubbeling van de belastingopbrengst. Bij het huidige systeem van belastingen van de output verdwijnt te veel in belastingvrije voet, aftrekposten, verrekenen van verliezen, verborgen winsten, zwart werk, etc.

VI. Belast onttrokken waarde

Belastingen van het gebruik en verbruik van natuurgoederen met BOW (Belasting Onttrokken Waarde) brengt rust aan het werkfront; bevordert de coöperatie bij de sociale partners en geeft inhoud aan het poldermodel, dat dringend aan restauratie toe is. Nieuwe inhoud geven aan het poldermodel zal Europese partners uitnodigen het

goede Nederlandse voorbeeld te volgen. BOW maakt het voor het bedrijfsleven aantrekkelijk om kapitaalsproductiever te gaan werken. Dit is bezuinigen op materialen en meer inzetten van menselijke arbeid en creativiteit. De drang naar meer arbeidsproductiviteit zal afnemen en rust brengen op de werkvloer. Het aantal zieken en WAO'ers zal dan ook teruglopen.

VII. Belast de slechte producent even zwaar als de goede

Verliesgevende bedrijven betalen even veel BOW voor het gebruik van grond, grondstof, halffabrikaten, energie, water, lucht enz. als de winstgevende bedrijven. Alle BOW wordt tijdens het productieproces geïnd en mag eigenlijk geen belasting genoemd worden maar gewoon 'een prijs' voor het gebruik van....

VIII. Genoeg opbrengst voor een basisinkomen voor iedereen

De betaling voor het gebruik van de productieve natuurkrachten, levert zo veel meer middelen op voor de overheid dan het huidige belastingsysteem, dat naast de gebruikelijke inkomstenbehoefte van de overheid een basisinkomen voor iedereen kan worden betaald op het niveau van de huidige sociale voorzieningen zoals kinderbijslag, studiefinanciering, bijstandswet en AOW.

IX. Stimuleer de lokale economie

Door efficiënter en zuiniger om te gaan met materialen ontstaat minder afval en neemt de druk op hergebruik en reparatie toe. De arbeidsintensieve bedrijvigheid neemt toe en vertoont minder neiging uit te wijken naar lagelonenlanden. De lokale economie zal groeien. En de zelfvoorziening neemt toe waardoor goederenvervoer over lange afstand afneemt. Een aantal dure infrastructurele werken behoeven niet meer te worden aangelegd.

X. Ruimtesparend

De druk op de spaarzame ruimte in Nederland zal afnemen. Nederland wordt geen distributieland maar een plezierig werk-, woon-, en leefland

Belasting Onttrokken Waarde en Basis Inkomen

in de Nederlandse economie

Al meer dan tien jaar heeft de stichting Grondvest maatschappelijke organisaties, de politiek en de media benaderd om onze welvaartseconomie, die erg nadelig is voor

de natuur en voor de mensen generaties die na ons komen, om te bouwen naar een natuur- en toekomstvriendelijke economie. Hiervoor werden zinvolle elementen aangedragen. De reacties waren 0,0. Waarom? De Nederlandse economie loopt vastloopt vast zowel financieel als ecologisch, alle mooie praatjes van het kabinet en coalitie over een beginnend herstel ten spijt.

Iedereen in de ban van de neoliberale politiek? Ook de oppositie?

Zo werd in het voorjaarsnummer 2002 van Grondvest aangetoond, dat met verschuiving van de lastendruk van de output van de bedrijvigheid (premies, btw, loon- en inkomstenbelasting) naar de input van de bedrijvigheid (alle inkoop en verbruik van grondstoffen, energie, water, lucht en ruimte) Belasting Onttrokken Waarde genoemd, een aantal heikele sociaal economische problemen zouden verdwijnen.

Wij gaan hier nog een keer op de bewuste materie in: waar gaat het over en wat zouden de effecten kunnen zijn op de verdeling van het Nationale inkomen, het milieugebruik, economische groei en krimp, etc.

Over de 80W:

Hoe realiseer je BOW en hoe bepaal je wat onttrokken waarde is? Hoe en waar wordt die onttrokken? Ook buiten de territoriale grenzen? En hoe kun je enigszins voorzien wat de opbrengst zal worden? Zijn bedrijven die waarden van gezondheid en leefbaarheid aan het eigen land (rechtsgebied) onttrekken in het nadeel to.v. hen die waarden onttrekken buiten de landsgrenzen?

Onttrokken waarde (productieve natuurkracht) en toegevoegde waarde (menselijke arbeid) tellen we bij elkaar op en noemen dat Bruto Nationaal Product.

Alle toegevoegde waarde opgeteld is het Netto Nationaal Product wat gelijk is aan het Nationaal Inkomen.

De input van de bedrijvigheid, alle aangekochte grondstoffen, halffabricaten, brandstoffen, goederen en diensten, die tijdens het lopende belastingjaar worden verbruikt, het z.g. intermediair verbruik vormt samen met het verlies aan ruimte, schone lucht, schoon water en schone bodem de Onttrokken Waarde.

Het intermediair verbruik dat onderdeel is van het Bruto Nationaal Product dat jaarlijks wordt vastgesteld is redelijk voorspelbaar. En de ingevoerde goederen van buiten de landsgrenzen zijn inbegrepen. Zo kan met redelijke zekerheid worden vastgesteld dat in het jaar 2003 zonder economische groei het intermediair verbruik van de Nederlandse economie ongeveer 407 miljard euro zal bedragen.

De onttrokken natuurwaarden, ruimte, water en lucht die de producent niet hoeft in te kopen omdat er geen aanwijsbare eigenaar/verkoper te vinden is zijn moeilijk te schatten en nog moeilijker te voorspellen.

Onrechtvaardige milieuheffingen

De vaste milieuheffingen bij de consument zonder aanwijsbaar of verwijtbaar milieuverbruik zijn niet rechtvaardig en zijn niet bevorderlijk voor een beter milieugebruik. De consument kan aan het eind van de pipeline weinig invloed uitoefenen op het onzinnige milieuverbruik aan het begin van het productieproces.

Daarom dienen milieuheffingen te geschieden bij de bron van het milieuverbruik, bij de aanvang van het productieproces.

Alle milieuheffingen dienen over te gaan naar het begin van het productieproces. Dit is duidelijk voor de producent die aangeslagen dient te worden naar het daadwerkelijke milieuverbruik en het is rechtvaardig voor de consument.

Deze milieuheffing komt natuurlijk terecht in de prijs van het eindproduct dat de consument koopt.

Betere verdeling: meer welvaart

De consument die weinig te besteden heeft, betaalt dan ook weinig milieuheffing.

Terwijl de consument die veel te besteden heeft ook veel milieuheffing betaalt.

Bovendien zal de zuinige consument de dure producten Waar veel milieukosten en inputheffingen zitten proberen te mijden.

Dient heffing op het intermediair verbruik vooreerst het doelmatig belasting innen voor de overheid en dient milieuheffing leefbaarheid en gezondheid, samen dienen zij een rechtvaardige en duurzame economie in een samenleving waarin voor iedereen plaats is overeenkomstig de universele verklaring van de rechten van de mens. Ook voor de mensen van de toekomst.

Het is een rechtvaardigheidsles van de eerste orde dat het rijke Noorden ten aanzien van het arme Zuiden een reëler prijs betaalt voor het verbruik van de rijkdommen van de aarde.

is invoering van BOW op wereldschaal met daaraan gekoppeld een basisinkomen voor iedereen thans nog utopie, invoering in Nederland is al lang geen utopie meer maar bittere noodzaak om Nederland leefbaar te houden.

Wie juichen een BOW toe en wie zullen bezwaar maken?

De arbeidsintensieve bedrijvigheid die veel werkgelegenheid biedt zal de komst van 'BOW' van harte toejuichen.

Echter de kapitaalintensieve bedrijvigheid die veel grondstof (energie) en natuur verbruiken en daar weinig of niets voor betalen zal haar machinerie op maximale kracht laten draaien en luidkeels verkondigen dat BOW een utopie is, niet realistisch is en geen draagvlak heeft in de samenleving, de concurrentiepositie van Nederland verzwakt en daarmee slecht voor de werkgelegenheid!!

Waarom zwakke concurrentiepositie? Wat maakt het voor verschil in de prijs van het product of je belasting betaalt aan het eind van het proces of bij de aanvang van de activiteit?

Slecht voor de werkgelegenheid? Ja voor slechts één categorie 'werkers' betekent het verlies van werkgelegenheid NL. de bureaucraten, belastingambtenaren, belastingadviseurs, subsidiologen etc. Deze categorie zal naar andere maatschappelijk zinvolle en productievere arbeid moeten uitzien bijv. in de onderwijs- of zorgsector.

Opbrengst BOW en de financiering van Basisinkomen en Overheidsbestuur

BOW is het gemakkelijkst te realiseren door rechten te innen of belasting te heffen op de input van de bedrijvigheid, het zogenaamde intermediair verbruik. Dit intermediair verbruik groeit met bijna 5% per jaar. In 1990 bedroeg dit nog 479 miljard gulden. In 2003 zal dit ongeveer 895 miljard gulden = 407 miljard Euro bedragen. De prestatie van de Nederlandse economie zal als de huidige trend (geen groei) zich voortzet, ook voor 2004 er ongeveer hetzelfde uitzien als in 2003:

Productie (basisprijzen)	817 miljard afgerond
intermediair verbruik (aankooprijzen excl. aftrekbare BTW)	407 miljard afgerond
Toegevoegde waarde (basisprijzen) (1-2)	409 miljard afgerond

De 409 miljard is het bedrag dat we met zijn allen in 2003 en in 2004 in Nederland zullen gaan verdienen. Hiervan staan we ongeveer 40 % af (26 % aan belasting en 14 % aan sociale premies).

Met handhaving van het huidige sociaal-fiscale systeem zal de overheid in 2003 en in 2004 moeten uitgeven inclusief bruto salarissen personeel, uitkeringen bijstandswet, studiefinanciering en huursubsidie totaal ongeveer 126 miljard terwijl de belastingopbrengst bij de huidige ontwikkeling de belastingbehoefte niet meer zal dekken.

Het NATIONAAL INKOMEN (t.w. toegevoegde waarde, plus productgebonden belastingen, minus product gebonden subsidies, plus toegerekende BTW en minus verbruik toegerekende bankdiensten) zal in 2003 ongeveer 444 miljard bedragen. 2003 liet geen groei zien. De bevolking groeide nog wel met 0,6 % en telde op 1 januari 16,193 miljoen inwoners. Ook de samenstelling (leeftijdsopbouw) van de is iets gewijzigd (vergrijsd), zodat de berekening van het leeftijdsafhankelijk basisinkomen anders uitpakt. Voor totale kosten zie berekening aldaar.

Na de omkering

Verwacht mag worden, dat bij omkering van het sociaal fiscale systeem in die zin dat geen belastingen en premies worden geheven van de output maar van de input van de bedrijvigheid, het Nationaal Inkomen ongeveer gelijk zal blijven. Wordt echter ook het systeem van uitkeringen en subsidies vervangen door een volledig basisinkomen voor iedereen ('geen gedeeltelijk basisinkomen') dan zal veel

onproductieve bureaucratische arbeid worden omgezet in productieve arbeid, de productie van goederen en.....diensten. Veel hoog gekwalificeerde werkers uit de bureaucratie zullen na enige tijd van aanpassing emplooi vinden in de onderwijs→zorg- en dienstensector. En misschien wel in de politiek waar veel behoefte is aan kwaliteit!

De besteedbaarheid van het Nationaal inkomen zal flink stijgen, m.a.w. met hetzelfde N. 1 kunnen meer goederen en vooral meer diensten 'gekocht worden.

Wat kost een rechtvaardig basisinkomen voor jong en oud en hoeveel BOW moet worden geïnd om BI mogelijk te maken.

De Nederlandse bevolking groeit jaarlijks met een 1/2 % Zo begon het jaar 2003 met 16.193 min inwoners in Nederland.

Een leeftijdsafhankelijk Bi dat alle uitkeringen van kinderbijslag, studiefinanciering, bijstandswet tot en met AOW kan vervangen kan er als volgt uitzien:

Berekening totale kosten basisinkomen 2003

Leeftijdsgroep	aantal x1000	bedrag € per mnd	totaal groep x € 1000
0 – 4	1023	200	204.600
5 – 9	985	275	270.875
10 –14	1003	375	376.125
15 –19	959	500	479.500
20 –24	973	550	535.150
25 –64	9030	600	5418.000
65 +	222	800	1.776.000
totaal aantal 16193		totale kosten	€ 9.055.250 per maand.

Per jaar bedraagt dit 12 X 9055250 X 1000 is afgerond 109 miljard euro

Een volledig algemeen basisinkomen dat in 2003 alle sociale uitkeringen en subsidies had kunnen vervangen bedraagt dus 109 miljard Euro

Het intermediair verbruik dat jaarlijks stijgt met 5 % bedraagt in 2003 afgerond 407,5 miljard Euro. Wordt van dit intermediair verbruik 40 % BOW geheven, dan levert dit de overheid aan middelen een bedrag op van ruim 162 miljard Euro (dat is heel wat meer dan begroot op prinsjesdag!).

Betaalt zij van de basis inkomen overheid 162 miljard ontvangen BOW aan 109 miljard Euro, dan rest de overheid 53 miljard Euro voor haar bestuurlijke arbeid.

Volgens de Rijksbegroting 2005 verwacht de overheid in 2005 een belasting opbrengst van 109,3 miljard Euro	en uitgaven via 12 ministeries	109.4 miljard Euro	
inkomsten - overheid <u>15.8</u> miljard Euro		gemeente en provincie fonds	12.7 miljard Euro
totaal 125,1 miljard Euro		rente staatsschuld	14,6 miljard Euro
		totaal	138.0 miljard Euro

De staatsschuldrente kan volgens begroting 2005 uit eigen inkomsten worden betaald.

De aflossing van de staatsschuld dient te geschieden uit opbrengst van de vermogensbelasting. De schuld van de staat is immers het bezit van de vermogende burger. Een interne schuld dus.

Na invoering van BOW en Basisinkomen daalt hij een stagnerende economie niet het niveau van de bestedingen, ook de belasting inkomsten laten niet snel een daling zien omdat alle belasting tijdens het lopende productieproces al is betaald en het bestedingsniveau (de inkomens) niet daalt door het vaste basisinkomen en de premie en belastingvrije lonen en salarissen..

De kapitaal-extensieve productie met veel grondstoffen, energie en ruimte verbruik en weinig inzet van menselijke arbeid en creativiteit, weinig toegevoegde waarde levert, zal afnemen. Ook de bedrijvigheid die veel afval veroorzaakt en veel onzinproducten produceert, die op hun beurt weer veel reclame-energie vragen met waard en geschrift, informatieruimte, innemen met baarlijke nonsens, informatiestress veroorzakend en bergen papierafval, zal eveneens afnemen.

BOW bant alle noodzaak uit om nog zwart te werken. Zwart werk bestaat ongeveer één derde van de totale arbeidsinzet en dat is op geen enkele manier voordelig. Met name op het platteland maar ook in de stad, wordt zwart gewerkt. Het ronduit belachelijk, dat vandaag, met al onze sociale kosten, arbeid duur is, arbeiders het zich niet kunnen veroorloven een andere arbeider legaal betaald werk te laten verrichten en met één been in de gevangenis dat soort zaken in de schaduw-economie moeten regelen.

Met invoering in Nederland van BOW een belastingtarief van 40% op de inkoop van alle voor de productie nodige goederen en diensten, ook op de reclame-inzet, zal de overactieve en agressieve aanbod-economie zich wijzigen in een vraag-economie die produceert voor de echte behoefte van mensen.

Bovendien zal ons steeds schaarser wordende natuurlijk kapitaal wat worden ontzien ten behoeve van generaties die na ons komen. Ook zij hebben natuurlijk kapitaal nodig om te produceren voor de dan opgroeiende kinderen en voor de verzorging van de dan aanwezige zieken, behoeftigen en bejaarden. Met de financiële reserveringen van Zalm kan je geen kinderen voeden en opvoeden en geen bejaarden verzorgen.

Is de monetaire en dollar crisis te vermijden of niet ??

door Rob Brockhus

Het scenario voor een oplossing

China, Japan en Taiwan kunnen een wereldrecessie en handelsoorlog voorkomen door hun overschotten van dollars aan te wenden voor het delgen van alle schulden van de Derde Wereld, en daar bovenop honderden miljarden dollars te investeren in de Derde Wereld voor het opbouwen van de infrastructuur; maar ook in de VS. Verder is het slim dat zowel China als Japan enkele grote banken in de VS overnemen om de kredietcrisis te voorkomen. Doen ze dat niet, dan smelt met het dalen van de dollar hun gespaard vermogen vanzelf weg. Dus wat is verstandig handelen? Wel gaan torens van prestige omvallen in de zo almachtige VS ...!!

China, Japan en Taiwan en andere landen met grote dollaroverschotten kunnen ook besluiten om hun oninbare dollartegoeden te verbranden, of de schuld van de VS grotendeels kwijtschelden om daarmee hun export naar de VS op peil te houden en nieuwe afzetmarkten te creëren in de ontwikkelingslanden zelf. Doen ze dat niet, dan blijft de toekomst mondiaal zorgwekkend en is een economische oorlog die in een

militaire oorlog kan uitmonden moeilijk te voorkomen. De handelsboycot van de Verenigde Staten tegen Japan leidde in de Tweede Wereldoorlog tenslotte tot de aanval op Pearl Harbour.

Het rijke Oosten, China, Japan en Taiwan nemen het initiatief en zenden de Verenigde Staten van Amerika een CREDITNOTA voor bewezen diensten (verzin maar een reden). Bovendien komen we dan niet voor verrassingen te staan wanneer de dollarluchtbel uit elkaar spat en de Chinezen, Japanners en Taiwanese niets meer voor hun dollarreserves kunnen kopen op de wereldmarkt, omdat niemand bij de vermoedelijke val van de dollar nog dollars wil aannemen. U denkt waarschijnlijk met een brede grijns op het gezicht dat de auteur volkomen geschift is, want de rijke overschotlanden zullen toch niet zomaar honderden miljarden dollars van hun "zuurverdiende centjes" wegschenken aan die overconsumerende Amerikanen ?!

Er komen dan onmiddellijk twee wezenlijke vragen naar voren.

- Hebben zij dat geld wel werkelijk verdiend ??
- Wanneer die dollarluchtbel niets waard blijkt te zijn, wat geven ze dan weg ??

De antwoorden zijn redelijk eenvoudig.

- Ja, ze hebben het geld echt verdiend met het produceren van producten met noeste mondiaal onderbetaalde arbeid. Zij hebben daarvoor groengekleurde dollarpapiertjes aangenomen als betaling, die uiteindelijk toch niet veel echte waarde blijken te hebben. De VS wil wel exporteren, maar liefst alleen dollarbiljetten en geen industriële producten waarvan je welvarend kunt leven, want dollars hebben zij zelf al meer dan genoeg. De FED pompt tegenwoordig miljarden ongedekt geld in de markt om de hypotheekcrisis te bezweren, wat uiteindelijk toch niet kan lukken, omdat dat geld toch weer terug moet naar de centrale bank van de VS om in de versnipperaar en verbrandingsoven te belanden.

Wanneer de donorlanden met dollaroverschoten met een groots politiek gebaar de lege dop teruggeven, dan blijkt hun eigenbelang uitstekend gediend te zijn. Want geld is in feite iets geheel anders dan de meeste mensen en politici wel denken. Het is een machtsinstrument dat goed werkt wanneer er een nipte, net voldoende schaarste van is over de hele breedte van de economie; en niet alleen in bepaalde delen daarvan, zoals die nu zo klemmt bij de armen in Nederland. De banken die allerlei trucs hebben verzonnen om steeds weer meer krediet te kunnen verkopen aan mensen, bedrijven en landen waarvan tevoren te voorzien was dat die niet zouden kunnen terugbetalen, zitten nu op de blaren. Maar ook u met uw belastingaanslag door afschrijving van de winst met fiscale verrekening. Alles hangt aan elkaar in de economie.

Het scenario ziet er ongeveer zo uit:

- 1.** De schuld van de Derde Wereld vervalt tegen de CREDITNOTA van de staten met dollaroverschotten.
- 2.** De rijke overschotlanden nemen de afbetalingsverplichtingen van de VS deels en van de Derde Wereld geheel over (crisis bezworen)

3. De schuldovername wordt bij de staatsschuld in elk donorland bijgeschreven met een tegenboeking bij de Wereldbank.
4. Door het wegvallen van betalingen voor aflossing en rente stijgt de koopkracht van de Derde Wereld en de VS direct met tienduizenden miljarden per jaar.
5. Circa 60% van deze nieuwe koopkracht komt weer terecht in de donorstaten, waardoor de werkgelegenheid in die donorlanden ontstaat voor tientallen miljoenen mensen.
6. Bij elke baan voor de export ontstaan lokaal nog eens twee andere indirecte arbeidsplaatsen voor de toelevering en de dienstverlening enz., enz.
7. De totale werkgelegenheid groeit in de rijke donorlanden met zeker vijfhonderd miljoen arbeidsplaatsen.
8. De meeropbrengsten uit belastingen en het wegvallen van sociale uitkeringen leveren de donorlanden per jaar honderden miljarden op; zodat de kwijtschuld van de Derde Wereld en de schuldhulp aan de VS binnen vijf jaar is afbetaald.
9. Door productiviteitsstijging voor de binnenlandse markten en de groei daarvan, stijgen de belastingopbrengsten nog eens met minstens 10% extra, zodat bij 'n gematigde loonstijging ook de staatsschuld snel kan verminderen.
10. De voedseloverschotten uit het Westen vinden dan snel hun weg naar de Derde Wereld waardoor niet elke dag 40.000 kinderen behoeven te sterven van de honger.
11. De boeren in de Derde wereld en ook in het rijke Westen behoeven dan niet meer geplaagd te worden met superheffingen en te lage opbrengsten voor hun producten. De handelsbeperkingen kunnen daarmee goeddeels worden weggenomen.

Conclusie:

U ziet nu dat het geven van deze "CREDITNOTA" aan en INVESTERING in de Derde Wereld met besparingsoverschotten en de schuldsanering van de VS de gehele wereld geen windeieren zal leggen. Dat is een ontzettend groot geluk voor de hongerenden in de Derde Wereld, maar ook voor de werklozen in onze "beschaafde" industriestaten. Want zonder het eigenbelang en/of de angst gebeurt er meestal niets. De internationale gemeenschap zal dan over het strikte eigenbelang van naties als van enkele partijen moeten heenstappen, omdat de wetten van de economie niet strikt zijn. De valuta- en inkomensverhoudingen verstoren een gezonde economische wereldorde te zeer om duurzaamheid en wereldvrede te bereiken.

De wijsgeer Confucius zei ooit: "Om geld te kunnen verdienen moet men het eerst weggeven". Dit laat duidelijk zien, dat wij het geld nog steeds niet begrepen hebben. Diegene, die kan zeggen wat geld "werkelijk" is kan de Derde Wereldoorlog mogelijk voorkomen. In ieder geval verdient deze een voordracht voor de Nobelprijzen voor economie en de vrede.

Wie was Ernst Friedrich Schumacher ?

1986 kwam bij De Nederlandse Boekhandel/Uitgeverij Pelckmans in België een boek uit van Hendrik Opdebeeck over Ernst Friedrich Schumacher getiteld

Schumacher Is beautiful

Het onmogelijke is toch mogelijk ?

De uitgever schrijft op de cover: Iedereen kent Schumacher of tenminste zijn bestseller 'Small is Beautiful'. En toch kennen weinigen Schumacher 'de vader van de ecologische beweging'. Met dit boek wordt voor het eerst voor een ruim publiek het leven en werk van Schumacher (1911- 1977) indringend behandeld.

Uitgangspunt is diens voortdurende bekommernis voor de grote problemen van vandaag: werkloosheid, bewapening, het milieuvraagstuk en de Derde Wereld. Meer en meer werd Schumacher er van overtuigd dat de economische wetenschap bij een aantal van deze kwesties in discussie moet worden gesteld.

Daarom ging hij zowel in theorie als in praktijk opteren voor een 'economie van het genoeg'. Daarin staat de zorg voor de medemens, de arbeid, de natuur en een aangepaste technologie centraal.

Schumacher is beautiful wijst erop dat men al te vaak vergeet de sprong te maken van een theoretische oplossing naar de praktijk.

Vandaar het belang van concrete alternatieven, die Schumacher de 'reddingsboten van onze maatschappij' noemde. Deze *macht van het voorbeeld* kan het veranderingsproces op gang brengen, ook op het structurele vlak. Wordt het onmogelijke dan toch mogelijk?